

Elin Sieurin
elin.sieurin@naturvardsverket.se

PM
2019-03-22

Verksamhetskoder vid förbränning av avfall

Naturvårdsverket bedömer att en förbränningsanläggning, även en enskild förbränningsenhet/panna, som förbränner avfall ska klassificeras med två verksamhetskoder enligt miljöprövningsförordningen (2013:251), MPF. En kod under 21 kap. och en kod under 29 kap. MPF. Det finns ca 90 avfalls- och samförbränningsanläggningar i Sverige.

Bakgrund

Miljöprövningsförordningen

Miljöprövningsförordningen (2013:251), MPF, innehåller bestämmelser om tillståndsplikt och anmälningsplikt för verksamheter och åtgärder som avses i 9 kap. miljöbalken. Verksamheterna beskrivs i 2-32 kap. MPF och i varje bestämmelse anges en verksamhetskod. Verksamhetskodens *syfte* är att underlätta rapportering och databehandling, 1 kap. 14 § MPF.

Förbränningsanläggningar kan omfattas av såväl 21 kap. 8-11 §§ som 29 kap. 5-17 §§ MPF. 21 kap. MPF avser förbränning oavsett bränsle och tillstånds- respektive anmälningsplikt regleras utifrån installerad tillförd effekt, vilket innebär förbränningsanläggningens bränslekapacitet. 29 kap. MPF avser förbränning av avfall och tillstånds- respektive anmälningsplikt regleras utifrån huruvida pannen är en avfalls- eller samförbränningsanläggning, vilken typ av avfall som förbränns samt mängden avfall som förbränns.

Industriutsläppsdirektivet

Benämningen industriutsläppsverksamhet är förbehållen de verksamheter som omfattas av industriutsläppsdirektivets¹ (IED) kapitel II/bilaga I (art. 10). Det är även dessa verksamheter som omfattas av BAT-slutsatser. Vilka verksamheter som i Sverige är industriutsläppsverksamheter framgår av 1 kap. 2 §

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar)

industriutsläppsförordningen (2013:259), IUF. I bestämmelsen anges att industriutsläppsverksamheter är verksamheter som är tillståndspliktiga enligt uppräknade bestämmelser i MPF.

Två kategorier i bilaga 1 IED är förbränningsanläggningar.

1.1 Förbränning av bränsle i anläggningar med en total installerad tillförd effekt på minst 50 MW.

5.2 Bortskaffande eller återvinning av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar
a) för icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme,
b) för farligt avfall med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn.

BAT-slutsatserna för förbränningsanläggningar

Av tillämpningsområdet för BAT-slutsatserna för stora förbränningsanläggningar, LCP BATC, framgår bland annat.

Dessa BAT-slutsatser avser följande verksamheter som specificeras i bilaga I till direktiv 2010/75/EU:

1.1: Förbränning av bränsle i anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 50 MW, förutsatt att verksamheten äger rum i förbränningsanläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 50 MW.

5.2: Bortskaffande eller återvinning av avfall i samförbränningsanläggningar för icke-farligt avfall med en kapacitet överstigande 3 ton per timme, eller för farligt avfall med en kapacitet överstigande 10 ton per dygn, förutsatt att verksamheten äger rum i förbränningsanläggningar som omfattas av punkt 1.1.

Samförbränningsanläggningar omfattas i huvudsak av LCP BAT. För att bedöma om samförbränningsanläggningen omfattas av tillämpningsområdet måste dock förbränningsanläggningens totala storlek, i enheten installerad tillförd effekt, klargöras. I det fall en samförbränningsanläggning inte har klassificerats både enligt 21 kap. och 29 kap. MPF saknas information om förbränningsanläggningens storlek. Detta kan medföra att en anläggning träffas av BAT-slutsatserna utan att klassificeras som en industriutsläppsverksamhet, se figur 3 och 4 nedan.

Verksamhetskoder

Verksamhetskoderna enligt MPF beskriver vilken typ av verksamhet eller åtgärd som bedrivs på en anläggning. Koderna i 21 kap. beskriver verksamheter som producerar gas- och vätskeformiga bränslen, el, värme eller kyla.

Verksamheterna i 29 kap. beskriver verksamheter som hanterar avfall.

Naturvårdsverket menar att en förbränningsanläggning som förbränner avfall träffas av såväl 21 kap. MPF, då verksamheten producerar el och /eller värme, som 29 kap. MPF, då verksamheten förbränner avfall.

Enligt 1 kap. 14 § MPF är verksamhetskodernas syfte att underlätta rapportering och databehandling. Förbränningsanläggningar är i många fall industriutsläppsverksamheter som träffas av omfattande krav på rapportering enligt IED. Naturvårdsverket menar att det är nödvändigt att avfalls- och samförbränningsanläggningar klassificeras med en kod utifrån 21 kap. MPF, dels en kod enligt 29 kap. MPF för att en klassificering och rapporteringen enligt IED ska vara möjlig, se exempel nedan.

Konsekvensanalys

Endast en kod enligt 29 kap. MPF

I 29 kap. MPF regleras endast förbränning av avfall och det är mängden avfall som ligger till grund för respektive verksamhetskod. Flertalet av dessa pannor förbränner även bränslen som inte är avfallsklassade, och dessa bränslen kan vara en betydligt större andel än de avfallsklassade bränslena. Naturvårdsverket menar att det är rimligt att pannan därmed även klassificeras utifrån pannans totala effekt. Vid en klassificering med endast en kod ligger övriga bränslen inte till grund för klassificering som bland annat kan påverka vilken prövningsmyndighet som blir aktuell och klassificeringen utifrån IED. (se figur 1 och 2 samt 5 och 6 nedan)

I det fall en förbränningsanläggning som förbränner avfall endast klassificeras med en kod kan det innebära att en anläggning som inte är industriutsläppsverksamheter ändå kan träffas av BAT-slutsatser. Det försvårar Naturvårdsverkets rapportering till EU avsevärt. (se figur 3 och 4 nedan). En sådan ordning kan också försvåra effektiv tillsyn.

Dubbla koder enligt 21 kap. och 29 kap. MPF

Naturvårdsverket känner inte till att MPF för andra branscher skulle ha tillämpats på ett sätt som innebär att samma verksamhet omfattas av dubbla koder. För förbränningsanläggningar bedömer Naturvårdsverket att tolkningen är nödvändig för att rapportering ska kunna ske på ett riktigt sätt. Tolkningen är alltså i detta fall förenlig med verksamhetskodernas syfte.

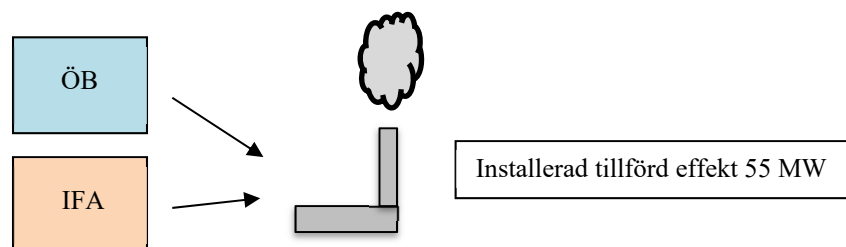
Tillämpningen kan få konsekvenser för beslut om avgift enligt förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken (avgiftsförordningen), eftersom verksamhetskoderna ligger till grund för avgiften. I det enskilda fallet finns möjlighet att minska avgiften med stöd av 9 kap. 3 § avgiftsförordningen.

Exempel på klassificering av förbränningsanläggningar

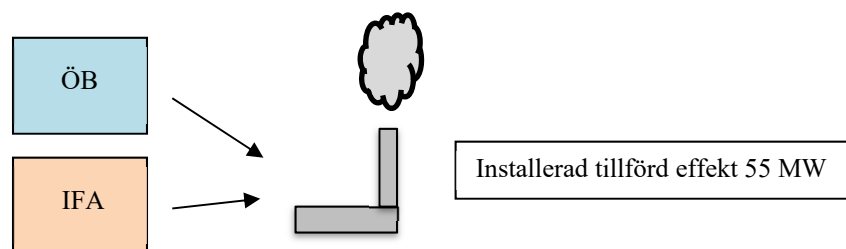
I figurerna nedan framgår skillnaden mellan att klassificera en verksamhet/panna med dubbla koder i förhållande till att endast klassificera verksamheten/pannan med en kod enligt 29 kap. MPF. Figur 1 och 2, 3 och 4 samt 5 och 6 är samma förbränningsanläggning som förbränner såväl icke-avfallsklassade bränslen som avfallsklassade bränslen.

- Icke-avfallsklassade bränslen (ÖB)
- Avfallsslag som är undantagna i 29 kap., s.k. biomassaavfall² (BA).
- Icke-farligt avfall (IFA)
- Farligt avfall (FA).

En alternativt två verksamhetskoder per förbränningsenhet/panna

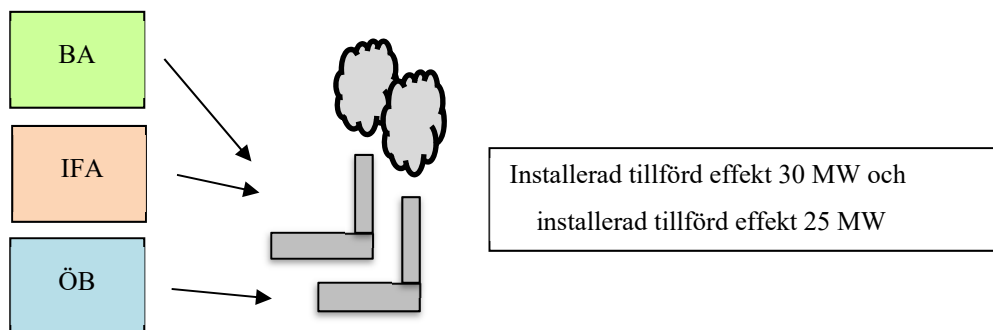

Figur 1, Pannan klassificeras med kod 90.220 enligt 29 kap. MPF och räknas inte som en industriutsläppsverksamhet. Storleken på panna spelar ingen roll utan klassificeras utifrån mängd avfall.

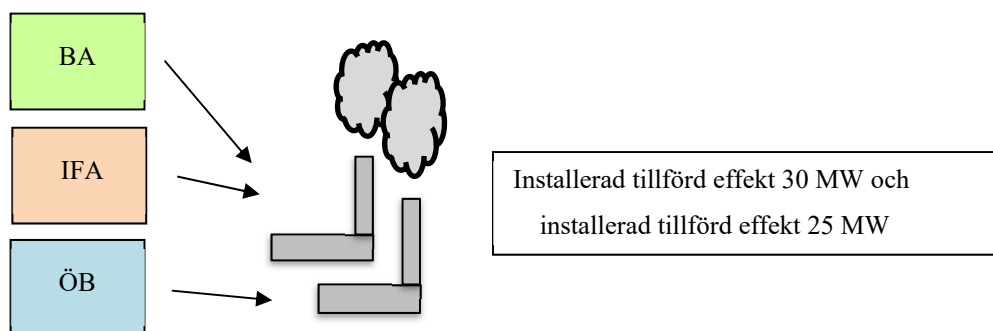

Figur 2, Pannan klassificeras med dubbla koder, dels pannan storlek, 40.50-i, dels mängden avfall med kod 90.220. Pannan storlek i det här fallet medför att anläggningen klassas som en industriutsläppsverksamhet.

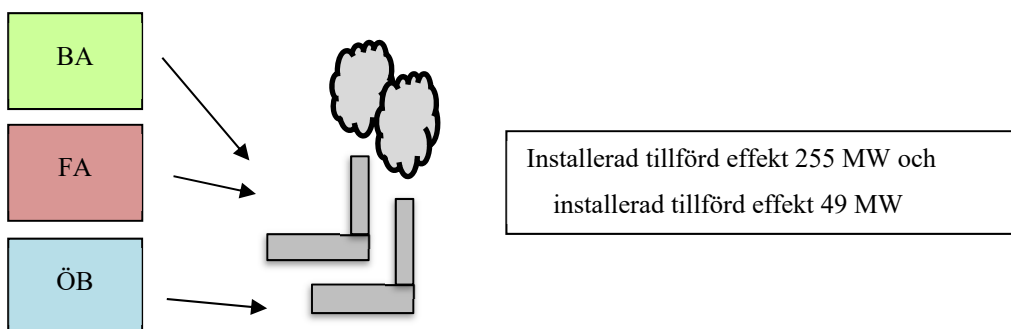
² De avfallsslag som är undantagna i 29 kap. 9-12 och 15-17 §§ MPF ”I den tillförda mängden inräknas inte rent träavfall eller avfall som anges i 17 § 1-3 och 5 i förordningen (2013:253) om förbränning av avfall”.

BAT-slutsatser men inte industriutsläppsverksamhet

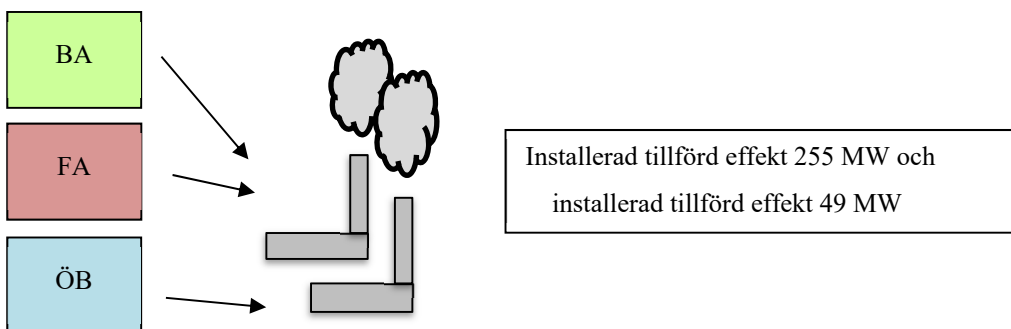
Figur 3, En samförbränningspanna med verksamhetskod 90.220 och en biobränsleeldad panna med verksamhetskod 40.51, ingen av verksamheterna är en industriutsläppsverksamhet. Men enligt LCP BATC träffas förbränningsanläggningen av LCP BATC på grund av sammanräkningsregeln.

Figur 4, En samförbränningspanna med verksamhetskod 90.220. En förbränningsanläggning med två pannor med en total installerad tillförd effekt på 55 MW vilket innebär verksamhetskod 40.50-i, vilket innebär att förbränningsanläggningen är en industriutsläppsverksamhet och träffas av LCP BATC.

Verksamhetskoderna anger prövningsmyndighet

Figur 5, En samförbränningspanna med verksamhetskod 90.190 B och en biobränsleeldad panna med verksamhetskod 40.51 B. Anläggningen är en B-verksamhet och prövas vid miljöprövningsdelegationen.

Figur 6, En samförbränningspanna med verksamhetskod 90.190 B. En förbränningsanläggning med två pannor med en total installerad tillförd effekt på 304 MW vilket innebär verksamhetskod 40.40-i A, vilket innebär att förbränningsanläggningen prövas hos mark- och miljödomstolen.